

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 43C/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214151
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Klepáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312214151.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Annou Klepáčovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, v zastúpení: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietá v celom rozsahu.

Súd náhradu trov konania odporcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania / § 79 ods. 1,2 OSP/, podaným na Okresný súd Bratislava III dňa 27.09.2012 a vedenom pod spisovou značkou 43C/75/2012 sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady vecnej škody vo výške 175 eur titulom nesprávneho úradného postupu, ako aj nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur.

Oba žalobné nároky v návrhu na začatie konania skutkovo odôvodnil tvrdením, že navrhovateľ navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka: Z. T., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie príslušný súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci číslo, a to: EX 2426/2003. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením si záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere: Zmluva o úvere č. 4090013.

Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 18.11.2010 a podal postupom podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Navrhovateľ očakával, že mu súd svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej lehote a teda, že dôjde k zmene exekútora rozhodnutím súdu v stanovenej lehote.

2 43C/75/2012

V exekučnom konaní vedenom podľa § 44 ods.8 je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu opravenému na zmenu exekútora.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov vo výške 70,-eur, s udržiavaním a správou informačného systému vo výške 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50 eur, s administratívnym spracovaním textov adresovaných exekučnému súdu, poštovným a s telekomunikačnými výdajmi spojenými s urgenciami a kontrolou stavu konania vo výške 15,-eur, t.j. celkovo vo výške 175,-eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov(čl. 48 ods.2 Ústavy) a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 Ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným spôsobom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods.8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora čo bude viesť k vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu nasledovným rizikám: neskorým ukončením procedúry, zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolvenčnej povinného

Pri určovaní nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom (s poukazom na možnú analógiu) podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačeným prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663, 88 eur. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ v konaní sp.zn. 43C/75/2012 uplatnil sumu 331,92 eur (za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu dôvery v právo a v spravodlivé vyriešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu). Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu v súlade s uvedenou doktrínou.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu , ktorým sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III zároveň namieta predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej

3 43C/75/2012

moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Návrh bol predložený Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa, pričom nadriadený súd rozhodol tak, že námietke nebolo vyhovené uznesením zo dňa 24.10.2012, č.k. 14NcC/319/2012-16, právoplatné dňa 12.12.2012.

Odporca v rámci prípravy pojednávania, písomným vyjadrením zo dňa 21.08.2013 / čl. 32b a nasl. / navrhol žalobný návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Odporca poukázal na zmätočnosť všetkých podaní navrhovateľa, keď v jednotlivých žalobných návrhoch s rovnakým skutkovým a právnym základom ako je v žalobnom návrhu v tejto veci sa vyskytujú viaceré nedostatky napr. zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Podľa odporcu prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012, pričom žalobný návrh bol už dňa 27.09.2012 doručený označenému okresnému súdu. Odporca mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok. Zároveň žalovaná informuje súd, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, Ministerstvu spravodlivosti SR bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadne informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na priedahy/ ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce „ohrozenie! Práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenciu, stratou kontaktu s povinným, ktorý odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti spočívajúce v nedoplnení výzvy Ministerstva spravodlivosti SR a nepreukázania kumulatívnych splnení predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, zmarenie možnosti splnenia uvedených predpokladov čo i len v posudzovaní, žiaden z uplatnených nárokov žalobcu uspokojený nebol.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonnej lehote odporca poukázal na § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonnej ustanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením, nepredložil. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote odporca uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý ma nahradiť pôvodného exekútora.

4 43C/75/2012

Odporca pripustil, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30- dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, v takýchto prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30- dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného exekútora. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi ako oprávnenému nič nebránilo, aby využil účinný prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušnému súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa § 3 ods.7 v spojení s §62 a nasl. Zákona č. 757/2004 o súdoch. Vzhľadom na povahu úkonu zákonom ustanovenú lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné priedahy, a teda za nesprávny úradný postup. Odporca poukázal i na § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný exekútor vykonáva úkony až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, to znamená, že mohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný exekútor mohol a mal pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ na viacerých miestach svojich žalobných návrhoch namieta priedahy v konaní a z týchto priedahov odvodzuje svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy ako i materiálnej škody, odporca poukazuje na § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z., kde je explicitne vymedzené

z čoho je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietáhov v konaní. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenie existencie zbytočných prietáhov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania. Odporca v súvislosti s tvrdeniami navrhovateľa považuje za potrebné podotknúť, že podľa jeho názoru efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody, ale len ústavný súd na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy.

Odporca poukázal na vyjadrenie navrhovateľa, ktorým sa domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody v paušálnej sume 175 eur. Podľa § 17 ods.1 zákona č. 5014/2003 Z. z. „, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“, a na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody, čo podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal.

K otázke nemajetkovej ujmy sa odporca vyjadril, že navrhovateľ zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a to z dôvodu, že navrhovateľ nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal odporca za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani vznik prípadnej nemajetkovej ujmy, teda neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúca v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Odporca je toho

5 43C/75/2012

názoru, že daný stav si navrhovateľ spôsobil sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä, je už v súčasnosti zrejmé, že navrhovateľ si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázania nároky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ dňa 14.3.2014 podal dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave čk: 14Co 481/2013 - 33 zo dňa 20.12.2013, ktoré dovolanie NS SR uznesením čk: 2 Cdo 150/2014 - 59 zo dňa 16.12.2014 odmietol. Uznesenie NS SR nadobudlo právoplatnosť dňa 13.2.2015.

Navrhovateľ elektronickým prostriedkom bez zaručeného podpisu a bez časovej pečiatky / maill/ zo dňa 26.06.2015 / čl. 70 až 96/ doručil súdu k spisovej značke návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2, písm. c) OSP, ústavnú sťažnosť spojenú s návrhom na odklad vykonateľnosti týkajúcu sa však inej veci vedenej na OS Bratislava III a to pod sp.zn: 12C/103/2012 / čl.78 až 87/ , ďalej predložil ústavnú sťažnosť spolu s odkladom vykonateľnosti, týkajúcu sa prejednávanej veci, ale bez pripojenia návrhu na prerušenie konania., na čas do rozhodnutia o sťažnosti, ktorú navrhovateľ adresoval na Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle článku 127 Ústavy Slovenskej republiky, a ktorej predmetom má byť rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, pričom dôsledkom rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci a nevyhlúčenie sudcu povereného prejednávaním tejto veci.

Súd má za to, že, že ani v prípade podania návrhu na prerušenie tohto konania, ktorý zo strany navrhovateľa naďalej v súdnom spise absentuje, nemá jeho ústavná sťažnosť dopad na posúdenie nároku navrhovateľa z hmotnoprávnej stránky., t.j. neide o prejudiciálnu otázku, od vyriešenia ktorej priamo závisí výsledok tohto sporu. V neposlednom rade z tohto elektronického podania navrhovateľ súdu ani nepreukazuje, že túto ústavnú sťažnosť už uplatnil na Ústavnom súde., preto súd ďalej pokračoval v konaní , vec prejednal a meritórne rozhodol podľa § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti

účastníkov konania ako aj v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa. Navrhovateľ a jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili, pojednávanie nežiadali odročiť. Odporca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 24.06.2015, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Na zistenie skutkového stavu sa súd oboznámením s právne významnými skutkovými tvrdeniami navrhovateľa v jeho návrhu, ako aj s ďalšími podaniami navrhovateľa, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 21.08.2013, obsahom pripojeného exekučného spisu, listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť, článkom z internetového portálu www.sme.sk <<http://www.sme.sk/>>, a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzením, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a je registrovaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B. V spore je aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody a .nemajetkovej ujmy, pretože bol

6 43C/75/2012

účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa § 9 ods. 1, prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Navrhovateľ správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní, t.j. odporcu.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 1824/2010 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 07.05.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2003 a vykonateľnosť dňa 09.06.2005, bolo povinnému- Z. T., S. XX, F., uložené zaplatiť oprávnenému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., Račianska 42/A, Bratislava, IČO: 35 807 5985, pohľadávku vo výške 12.150,- SK spolu s príslušenstvom a to úroky z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 12.150,-0020SK od 24.07.2001 až do zaplatenia. Keďže povinná Z. T., nar. XX.XX.XXXX do dnešného dňa neuhradila žiadnu splátku, navrhovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie tunajšiemu súdu zo dňa 27.08.2003. Okresný súd Bratislava III poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Dr. Ľubomír Pekár, bytom P. Pázmaňa 51/19, Šaľa. Dňa 23.11.2010 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorému tunajší súd vyhovel uznesením č. k. 34 Er 1793/03-16 zo dňa 17.05.2011 a za exekútora ustanovil JUDR. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 62, Bratislava. Ďalej súd z exekučného spisu zistil, že povinná Z. T., rod. M., nar.XX.X.XXXX, naposledy bytom S. V..Č..XXXX/XX, F. zomrela dňa X.X.XXXX. Okresný súd Levice v dedičskej veci po menovanej poručiťke uznesením čk: 10D/182/2011 zo dňa 12.8.2011, právoplatnosť dňa 30.8.2011 dedičské konanie pre nemajetnosť poručiťky zastavil z dôvodu, že povinná ku dňu svojej smrti nezanechala žiaden majetok .

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Exekučný poriadok (v rozhodnom období), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 5 zákona č.233/1995 Exekučný poriadok (v rozhodnom období), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosť oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie súd poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi./veta prvá/

Podľa § 238 ods.1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

7 43C/75/2012

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 31.12.2012), ďalej len cit. zákon, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom

Podľa § 4 ods. 1 pís. a/ bod 1, cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 pís. a/b/c/, d/ cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v exekučnej veciach vedených na tunajšom súde, a to konkrétne vo vzťahu k prejednávanej veci 43C/75/2012

- v exekučnej veci oprávneného (navrhovateľa) proti povinnému: Z. T., S. XX, F. vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 34Er 1793/2003, navrhovateľ

8 43C/75/2012

podal návrh na vykonanie exekúcie tunajšiemu súdu zo dňa 27.08.2003 / nepodpísaný označenou osobou oprávnenou konať v mene navrhovateľa /. Okresný súd Bratislava III poveril dňa 11.09.2003 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Dr. Ľubomír Pekár, bytom P. Pázmaňa 51/19, Šaľa. Dňa 23.11.2010 bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorému návrhu po doručení písomného súhlasu pôvodného exekútora zo dňa 14.4.2011 spolu s uplatnením a vyčíslením náhrady doterajších trov exekúcie , súd v exekučnej veci vyhovel návrhu oprávneného uznesením č. k. 34 Er 1793/03-16 zo dňa 17.05.2011 a za exekútora ustanovil JUDR. Rudolfa Krutého, Zahradnícka 62, Bratislava. Z ďalších úkonov súdu v exekučnej veci smerujúcich k doručeniu tohto uznesenia povinnej súd v exekučnej veci zistil, že povinná zomrela dňa 4.5.2011.

Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky a/ nesprávny úradný postup, b/ existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Ad a/ nesprávnym úradným postupom sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote je všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý ma nahraďiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu exekútora zašle žiadosť o zaslanie exekučných spisov a vyúčtovanie trov exekúcie za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods.9 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch súdnemu exekútorovi, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol súčinnosť exekučnému súdu, v takom prípade exekučný súd nemohol objektívne dodržať zákonnú 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol zároveň aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľ mal možnosť využiť účinný obranný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušnému súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods.7 v spojení s § 62 a nas. Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, zanedbal svoju preventívnu všeobecnú povinnosť podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že „ pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada sice na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone alebo v ústave, ale ich

9 43C/75/2012

nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie základného práva, pretože aj v týchto veciach sú dôležité okolnosti veci. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom ustanovenú lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Treba mať na zreteli, že podľa § 44 ods.8 vyplýva, že pôvodný exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi.

Ad b/ v prípade existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu má súd za to, že v prípade vzniku škody je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, na preukázanie ktorých je povinný navrhovateľ. Navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz resp. dôkazy preukazujúce vznik majetkovej ujmy a jej výšku, taktiež tento nijakým spôsobom nepreukázal, že práve v období od podania návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia

súdu o tejto zmene mu vznikla škoda vo výške 175,-eur. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Nedodržanie zákonnej lehoty samo o sebe nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na účastníka v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ v návrhu poukázal, že zbytočnými a právne nezodpovednými časovými omeškaniami v rozhodovaní exekučného súdu mu bol spôsobený s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, pričom vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu mu spôsobila hospodársku stratu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia mala ovplyvniť ďalšie podnikateľské postupy a spôsobiť neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Súd nemohol navrhovateľovi priznať požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle žalobného návrhu vo výške 331,92 eur zdôvodnenie ktorej sa pohybovalo len v rovine hypotetických tvrdení, keď tento nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, nekonkretizoval aké konkrétne podnikateľské aktivity a konkrétne podnikateľské plány boli „nezákonným“ rozhodnutím ovplyvnené a v akom rozsahu. Súd nemohol akceptovať navrhovateľom paušalizovanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 663,88 eur za rok prietáhov, keďže je potrebné prihliadať na význam sporu navrhovateľa, a to najmä pri právnických osobách, kde je nutné zohľadniť podnikateľskú činnosť tej - ktorej osoby.

Ad c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodou a nesprávnym úradným postupom ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Navrhovateľ ani v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia priamej

10 43C/75/2012

príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Nakoľko navrhovateľ nespĺnil dôkaznú povinnosť, riadne nepreukázal uplatnený nárok, nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných predpokladov spájajúcich vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol v celom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na plný úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli a ich prisúdenia sa ani nedovoľával podaním návrhu podľa § 151 ods. 1 OSP, súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej,
možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.